

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปั๊ะเร่รے เพลงร้องพื้นบ้านของชาวญี่ปุ่น: กรณีศึกษาคนครีชาวด้วยญี่ปุ่น อำเภอเทพสติด จังหวัดชัยภูมิ เป็นงานวิจัยทางมนุษย์ศึกษา วิชาภาษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา สภาพสังคมและวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่น 2) วิเคราะห์เพลงปั๊ะเร่รےในเชิงคุณภาพภาษา 3) ศึกษา หน้าที่ของเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบปั๊ะเร่รے

ผลการศึกษาพบว่า ชาวญี่ปุ่นสืบทอดเชื้อสายมาจากชาวอเมริกันในสมัยทวารวดี ใช้ชีวิต เร่ร่อนไปตามไหหล่าในเขต 3 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันดังนี้บ้านเรือนเป็นหลังคาห้วยกับคนทั่วไป มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ภาษา ที่ใช้คือภาษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นภาษาพูด ในครรภุลักษณะโดยเชิงติด สามารถอ่านออกเสียง ไม่มีภาษาเขียน ชาวญี่ปุ่นนี้เพลงร้องปั๊ะเร่รेที่แสดงออกถึงความรู้สึก ความอ่อนไหว แต่เดิมใช้ร้องขณะทำงานและในเวลา ว่าง เป็นการเก็บพาราสีตัดตอกกันระหว่างหนุ่มสาว ปัจจุบันเหลือเพียงเพื่อเป็นมหัศจรรย์แสดง ประกอบประเพณีงานบุญหอทองผึ้ง และไม่มีการถ่ายทอดระหว่างบุคคล

ปั๊ะเร่รेเป็นการร้องแบบดันเดลักษณะร้องเนื้อทำนองเดียว ผู้ร้องเป็นผู้ต้องห้ามให้ จังหวะในยัตราชั้งระหว่าง 3/4 ใช้เสียงร้องระบบ 6 เสียง เป็นแบบของตนเอง ผู้ร้องหันยิงใช้เสียง ใกล้เคียงกับ Key F ในกลุ่มเสียง พา (F) - ลา (A) - ที (B) - โโค (C) - เร (D) - มี (E) ผู้ร้องชายใช้ เสียงใกล้เคียงกับ Key G ในกลุ่มเสียง ซอ (G) - ที (B) - โโค (C) - เร (D) - มี (E) - พา (F) ทำนอง เพลงเป็นแบบขึ้นๆ ลงๆ (Undulating) ผิวพรรณเป็นแบบทำนองเดียว (Monophony) เครื่องดนตรี ประกอบปั๊ะเร่รีคือกลองหน้าเดียวคัลลี้หิน ใช้ตีประกอบการร้องในจังหวะตามตัวสำหรับนักร้อง ฝ่าหันยิง และตีเป็นครั้งคราวสำหรับนักร้องฝ่าหัน

This research was to study Pa-re-re, a vocal music of Nyah-Kur in Thepsathit District, Chaiyaphum province. The objectives of this research were: 1) to study Nyah-kur's ways of life and their society, 2) to work with Pa-re-re music analysis, and 3) to studied the role of instrument used in Pa-re-re.

The major findings were: The Nyah-Kur people was an ancient Mon's lineage who live nomadic life on the hills here and there around Phetchaboon, Chaiyaphum, and NaKhonratchasima provinces. Nowadays they settled down permanently at a particular place and lived together with any Non- Nyah-Kur people. Their occupation was mainly agriculture. They spoke Nyah-Kur with was an Austro-Asiatic, Mon-Khmer branch, with no alphabet. The unique music of this tribe was Pa-re-re that used to be sung while working as well as an entertainment for leisure time in manner of courtship among young males and females. Presently, the Pa-re-re subjected to be performed just only for the Haw-dok-phueng ritual ceremony, and never transmitted to the young generation.

The Pa-re-re was an impromptu singing, while the female singer was also played a goblet drum in a fixed rhythm of $\frac{3}{4}$ meter. The female's voice tuning was a kind of sextet similar to scale of F major (F-A-B-C-D-E) while the male's voice was closed to scale of G (G-B-C-D-E-F). The melodic contour was undulating, monophonic texture. An instrument accompanied the vocalist was a single face goblet drum performed by female only while singing, and usually played in fixed rhythm. The drummer also played drum for male singing sometimes.